

[Bjerring.]

Til den højtærede Finansminister skal jeg sige, at jeg netop sagde, at jeg troede ikke, at der, saaledes som den højtærede Finansminister ogsaa sagde nu, blev lovet noget ved den paagældende Lejlighed. Men en Kendsgerning er det, at de paagældende, som var med i Forhandlingerne den Gang, naar de blev angrebet indenfor deres Etat, hævdede, at Belønningen skulde nok komme senere; og de henviste til, at Statsministeren og den daværende Trafikminister havde sagt, at Tjenestemændene skulde ikke blive glemte, de skulde nok blive husket ved Lejlighed. Og saa udlægger vi det saaledes, at dette, som nu sker, staar i Forbindelse med det, at de ikke skulde blive glemte.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Stensballe): Det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen synes at ville bebrejde mig, at der var nedlagt Formandsstillinger. Ja, de Formandsstillinger, som var overflødige, er blevet nedlagt. Det var indført den Gang, jeg tiltraadte som Trafikminister, saa det kan det ærede Medlem ikke bebrejde mig — i øvrigt tager jeg gerne Ansvar for det, og jeg vil fremdeles være med til at nedlægge ikke blot overflødige Formandsstillinger, men alle andre Stillinger, som er overflødige, og det er naturligt, thi hvad skal man have Stillinger til, hvis de ikke er paakrævede? De bliver ikke nedlagt hverken for at genere Tjenestemændene eller af andre uvedkommende Grunde, men netop for at bringe den Balance til Veje indenfor Statsbanerne, som vi alle maa søge at skabe.

Til det ærede Medlem Hr. Bjerring, der mente, at han havde faaet et klart og tydeligt Svar, vil jeg sige, at det er det Svar, der altid har været givet fra min Side. Jeg har stadig hævdet — og deri har jeg været ganske enig med de Organisationsledere, der har forhandlet med mig om det —, at det aldrig har været Mening, at Overassistentstillingen skulde være en almindelig Gennemgangsstilling; men paa den anden Side har det heller ikke været Mening, at afskære Overassistenterne fra Avancement videre ud til andre Stillinger.

M. K. Sørensen: Den højtærede Statsminister maa ganske have misforstaaet mig. Det kunde aldrig falde mig ind at bebrejde Ministeren, at overflødige Formandsstillinger nedlægges. Naar jeg henviste til det, var det, fordi den højtærede Trafikminister for et Øjeblik siden redegjorde for, at Lovforslaget, som her forelaa, var en Følge af, at Post- og Telegrafvæsenet var blevet slaaet sammen,

idet dette har haft en uheldig Indflydelse paa Assistenternes Avancementsforhold. Ganske naturligt har Nedlæggelsen af Formandsstillinger den samme uheldige Indflydelse paa Funktionærklassernes Avancementsforhold, det var de to Ting, jeg vilde sidestille. Derfor vil jeg hævde endnu en Gang, at Funktionærklasserne er blevet forbigaaet og uretfærdig behandlet ved dette Lovforslag, hvori der ikke tages skyldigt Hensyn til sagligt berettigede Krav fra Funktionærklassernes Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 56 Stemmer mod 40.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5137; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2508).

Chr. Ernst Christensen: Det er jo ikke første Gang, dette høje Ting beskæftiger sig med de økonomiske Forhold, med Erhvervsforholdene i de sønderjydske Landsdele, og det er i og for sig ikke mærkeligt, at et Folkesamfund, der har været udsat for saa mange Rystelser og Svingninger i økonomisk Henseende, som det sønderjydske Samfund, har svært ved at falde i Leje. Vi har gennemlevet den tyske Markinflation med dens fuldstændigt ændrede Syn paa Penge og Penges Værdi, idet det bare gjaldt om at faa Penge givet ud for — i bedste Fald — at faa noget for dem, og det er slet ikke saa let, og i hvert Fald er det dyrt at faa den gamle Opfattelse af Penge og Penges Værdi sat i Højsædet igen. Vi tabte under Markderouten Krigsgevinsten. Og lad det gaa — hvad der kommer let, plejer jo at gaa let! Men vi tabte ogsaa saa godt som hele vor opsparede Kapital, 250—300 Mill. Guldmærk, Penge opsparat gennem mange Aar af et sparsommeligt Folk, alt det, der skal til i By og paa Land for at faa Hjulene til at gaa rundt, for at holde Erhvervslivet i Gang. Man vil forstaa, hvilken forfærdelig økonomisk Aareladning dette har været for